

var, den skulde være aldeles fri, ganske løsreven fra Statens Herredømme; der skulde ikke fremtræde nogen Evangsreligion, da behøvede vi ikke at frygte for Papismen. Det er fremdeles ogsaa noget Urimeligt, naar man siger, at Katholicismen kjøber Børnene, og at man som Modvægt derimod skal indføre Evangs mulcter, og sætte disse Mulcter saa høit, at Bekommende ikke kunne finde deres Regning ved at lade deres Børn blive Katholiker.

I Anledning af det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgtreds (Damgaard) har stillet, nemlig, at Forældrenes Raadighed over Børnens religiøse Opdragelse skal ophøre med disses 16de Aar, maa jeg bemærke, at deri tillige ligger, at denne Myndighed skal være til Børnens 16de Aar. Da nu efter vor Lov og vore Sædvaner de fleste Børn confirmeres, inden de have fyldt det 16de Aar, ligger der i dette Endringsforslag, at det skal berøve paa Forældrene, i hvilken Tro Børnene skulle confirmeres, og derfor maa jeg erklære mig imod det, da jeg antager, at hvorledes end Børnene behandles indtil deres Confirmation, saa maa de dog ved denne have Frihed; thi Confirmationen har ikke Noget at betyde, naar den er tvungen. Børnene maae have Frihed til at lade sig confirmere i hvilken Tro, de selv finde at være den sande. — Jeg ytrede igaar nogen Tvivl om, hvorsidt Lovgivningen om Daab endnu er gjældende, nemlig den, som bestemmer, at Forældrene skulle inden en vis Tid lade deres Børn døbe, og at, hvis de forsømme det, Præsten skal gjøre Anmeldelse for Dyrigheden, og saa skal Dyrigheden ved Dagmulcter tvinge dem til at lade deres Børn døbe. Jeg havde haabet, at den høitærede Cultusminister havde villet nærmere forklare, hvilke Bestemmelser der gjælde i saa Henseende, saa at jeg var bleven fri for den Tvivl, jeg nu nærer om dette Forhold; thi efter den ene af de Paragrapher, som nu ligge til Forhandling, maa jeg antage at, naar Forældrene høre til Folketirken, gjælder Evangen endnu; men efter hvad den ærede Minister har sagt, finder en saadan Evang ikke Sted, og de to Ting kan jeg ikke rime sammen. — Jeg maa endnu, forinden jeg slutter, gjøre et Par almindelige Bemærkninger.

Mån har talt saameget om det Ethiske, det Moraliske, Familielivet, det religiøse Liv o. s. v.; alt dette agter jeg vistnok saa høit som Noget, og det er heller ikke Hensigten med mit Forslag eller med hvad jeg har sagt, at ville paa nogen Maade formindste Agtelsen for det; men jeg troer ikke, at det kan fremtvinges, jeg troer, det maa være en fri Sag, det er en Hjertesag, det er en Troes sag, det kan ikke gjøres til Gjenstand for borgerlig Evang; naar man gjør det, skader man mere, end man gavner.

Jesperen: Det synes mig, at Lovgivningen ved den af Majoriteten foreslaaede § 9 vil komme ind paa et Gebeet, hvor den intet har at gjøre, vil tvinge sig ind i Familien, mellem Mand og Kone, og bestemme, hvorledes Herredømmet i Huset skal udøves. Det Forslag, den ærede Cultusminister i sin Tid har forelagt, gik ikke i den Retning; det holdt sig til det Bestaaende, nemlig, at Manden er Husets Herre, og at det i Tilfælde af Tvivl er ham, som afgjør, hvorledes Sagen skal ordnes. Jeg troer ikke, at Lovgivningen bør komme derind paa, medmindre der skulde være en stærk Trang tilstede til at træffe slike Bestemmelser; men jeg har endnu ikke hørt udtale af Noget, at en saadan Trang har gjort sig gjældende, ja, jeg har ikke hørt udtale, at der har viist sig noget eneste Exempel paa, at det vilde være nødvendigt for Dyrigheden, ved Resolution at stride ind mellem Egtesfolk, for at faae det Spørgsmaal afgjort, i hvilken Religion deres Børn skulle opdrages; vi have vel hørt, at en saadan Lov idetmindste i visse Tilfælde kan være fornøden, jeg respecterer dette; men, hvis der er Noget her i Salen, som kjæder Exempel paa, at det ogsaa er fornødent at ordne det, man ved § 9 tilsigter, saa beder jeg ham om at udtale det, thi jeg troer ikke, at der er noget saadant eneste Exempel. Der kan være ond Forligelse nok mellem Egtesfolk, og der kan opstaae Splid over mange Ting, det er sorgeligt, men det er menneskeligt; men den opstaaer vistnok allermindst over Spørgsmaal som dette, thi man kommer nu mere og mere til at indsee, og det indseer Egtesfolk meget godt, at det er langt vigtigere at danne Børnene til veloplyste og skikkelige Mennesker.